

Matematik Dünyası'ndan

md@math.bilgi.edu.tr

1972 yazıydı galiba, bir arkadaşımın İstanbul'dan Datça'ya otostopla gitmeye karar verdik. Maksat macera olsun. Marmara bölgesini kolayca geçtik. Ama Ege bölgesinde araba yoktu! Geçen tek tük arabaları çocuklar taşlardı, öylesine yabancıları arabaya... Yolculuğun çoğunu at arabalarında ve kağnılarda yaptık. Bir yerde güneşin altında saatlerce beklediğimizi anımsıyorum. Hayvanlara acımış olacak köylüler, kağnı bile geçmiyor. Suyumuz da bitmiş. Çok susamışız. Yüz metre ilerde bir köy kahvesi... Gidip su istedik. Çeşme yok. Kahveci duvarın dibinde duran küpün kapağını kaldırdı, yamuk yumuk olmuş madenî bir kabı diğer eline aldı. Kabı daldırıp bize su verecek... Şöyle bir göz attım küpün içine. Suyun üstü simsiyahtı. Ne olduğunu hemen anlayamadım. Sinek... Suyun üstü sinekle kaplıydı! Küpün kapağı hep kapalı değilmiş demek. Sudan vazgeçip bir meşrubat istedik. Sadece Coca Cola varmış, üstelik güneşte kalmış Coca Cola... Çay kıvamında. Buzdolabı henüz yok ama Coca Cola var! Solculuk namına susuzluktan ölecek değiliz ya, mecburen içtik! Otostop yapmak üzere yola çıktık. Beş dakika sonra şekerli ve sıcak Coca Cola dilimizi damağımıza yapıştırmıştı, iki kelime edemiyorduk. Kahveye geri dönüp, madenî kabı küpün derinlerine daldırıp sineksiz tarafından kana kana su içtik...

Bu olanlar bundan sadece 40 yıl önce. Bir de bugünle karşılaştırın.

Genliğimde, 60 ve 70'lerde yani, ülkemizde sosyal adalet zayıftı, işsizlik çoktu, okuryazarlık düşüktü, insanlar yoksuldu, çocuk ölümleri yüksekti, hastaneler yetersizdi, köylerde yol ve elektrik yoktu, telefon enderdi ve çalışmazdı, şehirlerde gün aşırı su akardı falan filan. Gerikalmıştık tabii. Bunu herkes biliyordu. Türkiye gerikalmış (kimilerine göre geri bırakılmış) bir ülkeydi. Her alanda geri kalmıştık. Ama ülke elbet zamanla kalkınacaktı. Siyasi görüşü ne olursa olsun, bundan kimsenin en ufak bir kuşkusu yoktu. Yollar düzelecek, fabrikalar kurulacak, köylere elektrik gelecek ve bütün bunlar iktidara hangi parti gelirse gelsin olacak... Açık açık dile getirmesek de hepimiz böyle düşünürdük, eminim bundan.

Haklı çıktık. Kalkındık. Kaçınılmazdı. Hatta birçok ülkeyi geçtik bile. Kişi başına millî gelirimiz bugün 10 bin doları aşmış durumda. Hükümetin hedefi Cumhuriyet'in 100'üncü yılında, yani 2023'te dünyanın ilk 10 ekonomisine girmekmiş. Ne güzel!

Her alanda ilerledik de eğitimde ilerleyemedik. Tam tersine diğer ülkelere göre geriledik. Her yıl Avrupa ülkeleri arasında ya sonuncuyuz ya da sondan ikinci.

İlk on ekonomiye girme planları yapılırken acaba eğitimde de en azından ilk 20'ye girme planları yapılıyor mu? Hiç sanmıyorum. Çünkü böyle bir hedef dile getirilmediği gibi icraat de hiç bu yönde değil. Siyasiler eğitim deyince beyin yıkama anlıyorlar. Belli ki bu anlayış hiç değişmiyor. Bu anlayışla bu amaca ulaşmak mümkün değildir. Bir mucize sonucu mümkün olsa bile, ekonomisi güçlü ama eğitimi zayıf bir ülke komşuları ve dünya için ancak bir tehlike arzedebilir.

Ali Mesur